

פורים תשל"ט

פתיחת ההתוועדות

☞ תיכף כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות אמר: אזוי ווי ס'איז דאך פורים - וועט מען אנהויבן ניט מיט רעדן. נאר מיט א ניגון. והתחילו לנגן ניגון שסטה ("נודע ביהודה אלקים גוי"), וכן המשיכו לנגן במשך קצת זמן - כשכ"ק אדמו"ר שליט"א מורה להגביר השירה.

☞ כשגמרו אמר: ס'איז מה-דאך וועגן א מנהג וואס שטייט ניט אין דין; עאכו"כ - וועגן "לבסומי בפוריא". און ווי רש"י טייטשט דאך אפ: "ביין" - איז דאס דאך זיכער אז עס דארף גלייך נאך דערויף זיין דער ענין פון זאגן "לחיים", און - דוקא ביין. לחיים, לחיים.

☞ אחרי שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לחיים ושתה מכוסו, והקהל עדיין לא התחילו לומר "לחיים" - אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: ס'איז א שאד די צייט! הקהל התחיל לומר לחיים, ותיכף המשיכו בשיר הנ"ל, והפסיקם כ"ק אדמו"ר שליט"א, באמרו: זאגט לחיים. כל הנוכחים אמרו "לחיים" לכ"ק אדמו"ר שליט"א, שארץ קצת זמן,

☞ אח"כ אמר: איך בין מציע אימעצן, איינער וואס קען שפת המדינה - זאל מכריז זיין "הארי-אפי" (מהרו) און מאכן גלייך דעם צווייטן מאל "לחיים". נו! זייט מכריז! זייט מכריז "הארי-אפי"! זייט מכריז "הארי אפי"! מישהו הכריז כנ"ל, והקהל התחיל לומר "לחיים" בפעם הב'.

☞ כשגמרו לומר לחיים בפעם הב' -

☞ הכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א: אזוי ווי בשלשה פעמים הוי חזקה - וועס מען מסתמא גלייך זאגן א דריטן מאל "לחיים", כשגמרו לומר "לחיים" בפעם הג' - אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: דדאס איז דאך אלץ בא "מועדים לשמחה"; בשעת אבער א שמחה פון פורים, וואס דעמולס איז דאך "עד דלא ידע", און ווי דער אלטער רבי איז אלץ מדגיש, אז דאס איז נאך גרעסער פון שמחה פון "מועדים לשמחה" - אע"פ וואס דאס איז מדאורייתא, מה"ת, און פורים איז דאך א מצוה מדברי סופרים - איז דערפאר איז א זיכערע זאך, אז א פערטן מאל דארף מען זיכער זאגן "לחיים", און דערנאך וועס מען מוסיף זיין, ו"כל המרבה ה"ז משובח"! ו"המעשה הוא העיקר"; מיזאל זיך ניט מפלפל זיין אין דעם - נאר טאקע די מעשה בפועל! "לחיים"!

☞ אח"כ אמר: מי'דארף אויך מכריז זיין אז "ספיקא - לחומרא": דער ביי וועמען ס'איז א ספק צי האס ער געזאגט פיר מאל, צי אפשר עפעס ווייניקער - איז דאס אלץ "לחומרא"! אחרי שכל חנוכחים גמרו לומר "לחיים" - התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן ניגון הקפות לאביו ר' לוי"צ ז"ל.